

FractieNieuws Apeldoorn ChristenUnie

Hoe gaat het met zorg in Apeldoorn?

Over asielzoekers en stuifzand

Vuurwerk knalt nog door

19e jaargang nummer 1
www.apeldoorn.christenunie.nl

Van de voorzitter

Discussie over grenzen

Het is ruim een jaar geleden dat onze fractie de huidige samenstelling kreeg. Het is nog steeds een genoegen om met deze enthousiaste groep mensen te mogen werken. De meeste maandagavonden vergaderen we met elkaar op onze fractiekamer, maar soms is er een goede reden om een vergadering over te slaan. Dit voorjaar bijvoorbeeld was er een Apeldoornse bijeenkomst in verband met de verkiezingen voor de Provinciale Staten. Omdat Janneke Slingerland kandidaat was en zij die avond zou meedoen aan het debat, zijn wij daar met elkaar heengegaan. Uiteindelijk is ze gekozen en hebben wij nu als ChristenUnie (weer) een Apeldoorns statenlid. Ook langs deze weg: hartelijk gelukgewenst en Gods zegen voor je Statenwerk gewenst.

Botsing van beschavingen

Sommige onderwerpen blijven terugkomen. Zo is er nog wel eens discussie over de grenzen van de vrijheid van meningsuiting. Veel mensen vinden dat elke belediging moet kunnen. Dat vindt de Nederlandse wet niet. Belediging is wel degelijk strafbaar. Het is bijvoorbeeld verboden om een advocaat zonder goede onderbouwing een maffiamaatje te noemen. Omgekeerd zijn mensen soms ook geneigd om kritiek op te vatten als belediging. Als christenen kunnen we niet anders dan de islam een valse godsdienst noemen en Mohammed een valse profeet. Als iemand zich daardoor beledigd voelt, is dat vervelend, maar onvermijdelijk. Spotprenten zijn een bijzondere meningsuiting. Wie Mohammed afbeeldt met een bomgordel, stelt volgens mij een probleem aan de orde. Wie hem zou afbeelden als een varken (verzonnen voorbeeld) maakt zich volgens mij schuldig aan zinloos kwetsen. Ook tekenaars weten de juiste grens niet altijd te vinden. Enkele maanden geleden was iedereen ineens Charlie, vanwege de massamoord op de redactie van dat Franse tijdschrift. Hier zien we de botsing van intellectuele en creatieve losbandigheid met een totalitaire en intolerante wereldbeschouwing die moord toepast.

Bevoegdheden

De verhouding tussen gemeenteraad en college van B&W blijft zich ontwikkelen. Officieel is de gemeenteraad hoofd van de gemeente en is het college uitvoerend orgaan. Omdat het college voltijds bestuurders kent en de gemeenteraad uit deeltijders bestaat, ligt de feitelijke macht veel meer bij het college. Een van de actuele punten is de agenda: welk onderwerp gaan we op welk moment en op welke manier behandelen. Daarom is voor de belangrijkste onderwerpen nu een lijst vastgesteld waarop die momenten en de manier van behandelen zijn vastgelegd. Dat zal nog veel uitwerking en gesprek vragen.

Onderwerpen

De afgelopen maanden hebben we weer heel veel onderwerpen behandeld, te veel om op te noemen. Westpoint (U weet wel, die supermarkt) was één van de grotere. Vooral bij onderwerpen die gaan over gebruik van de ruimte hebben we vaak te maken met lastige afwegingen. Voor- en tegenstanders van iets hebben vaak beide goede argumenten en het betreft zelden een 100 tegen 0-afweging. Soms is het meer 52 tegen 48. Daarnaast vormen jeugdzorg, participatiewet en maatschappelijke ondersteuning nog steeds belangrijke onderwerpen die, vooral de woordvoerders, veel tijd kosten. Gelukkig mogen we ons werk doen in het geloof dat we God daarbij nooit vergeefs om wijsheid zullen bidden.

Roelof Veen, fractievoorzitter ChristenUnie Apeldoorn

FractieNieuws Apeldoorn

ChristenUnie

Inhoud

- 2 Discussie over grenzen**
- 4 Stuifzand erover**
Bestemmingsplan Radio Kootwijk
- 6 Vragen aan wethouder Paul Blokhuis**
Hoe gaat het met zorg in Apeldoorn?
- 8 Het eiland Apeldoorn**
Over samenwerkingsverbanden
- 10 Opvang asielzoekers**
Over gastvrijheid en draagkracht
- 11 Hoe gaat het in de Staten?**
Na de provinciale verkiezingen
- 12 Het vuurwerk knalt nog even door**

Bestuur en fractie

ChristenUnie Apeldoorn wenst

alle leden een gezegende

zomerperiode toe.

ChristenUnie

ChristenUnie Apeldoorn

Oude Raadhuis,
kamer RH 204
055-5801246
Postbus 9033
7300 ES Apeldoorn

Wethouder

Paul Blokhuis
055-3662581
p.blokhuis@apeldoorn.nl

Raadsleden

Roelof Veen, fractievoorzitter
055-5425774
r.veen@apeldoorn.nl
Erik Jan Aalbers
06 1459 8643
e.aalbers@apeldoorn.nl
Ben Bloem
06 26588955
b.bloem@apeldoorn.nl
Hanna Riezebos
055-5410531
h.riezebos@apeldoorn.nl
Arjen Tamsma
055-5768204
a.tamsma@apeldoorn.nl

Fractievertegenwoordigers

Jeannet Huizing
06 24640179
j.huizing@apeldoorn.nl
Jarin van der Zande
06 57584045
j.vanderzande@apeldoorn.nl

Fractieassistent

Janneke Slingerland
06 4159 0528
christenunie@apeldoorn.nl

Bestemmingsplan Radio Kootwijk (Stuif)zand erover!

In november 2011 dachten raad en college hun huiswerk goed gedaan te hebben: er lag een nieuw bestemmingsplan voor Radio Kootwijk. Na een kort, onaangenaam avontuur met een commerciële partij was iedereen in 2009 blij met de nieuwe beheerder: Staatsbosbeheer. Een uniek bestemmingsplan lag ter besluitvorming voor, waarvan geen voorbeeld is in Nederland: eentje waarin streng beschermd natuurgebied, wonen en recreatie samen moesten komen.

Misschien was het daarom onvermijdelijk dat het zo lang geduurd heeft: de uniciteit van het gebied stelde veel eisen: veel lokale kennis over de bijzonder natuur (Europees beschermde stuifzandgronden) maar ook een goede verstandhouding met een klein maar bijzonder dorp met unieke historische wortels.

Rammelend onderzoek

Stichting Werkgroep Milieuzorg Apeldoorn (SWMA) vreesde dat het nieuwe bestemmingsplan de poort zou open zetten voor ongewenste ontwikkelingen en ging naar de Raad van State. Deze Raad kraakte tijdens een rechtszaak 24 april 2013 inderdaad kriti-

sche noten over het bestemmingsplan Radio Kootwijk. Een rammelend natuuronderzoek was de belangrijkste reden voor het sneuvelen van de NBW-vergunning bij de Raad van State. Later leek het nog erger te worden toen men vaststelde dat het bestemmingsplan meer evenementen en activiteiten op

en rond Radio Kootwijk mogelijk maakt dan was onderzocht. Kort en goed: SWMA won de zaak. Opnieuw moesten de gevolgen van de exploitatie van een hotel, bezoekerscentrum, tentoonstellingen en concerten onder de loep worden genomen. Het moest “strenger”.

Staatsbosbeheer versus dorpsraad

Veel water is door het Apeldoorns kanaal gegaan in de tijd daarna: het bestemmingsplan is waar nodig aangepast zoals een flink lager maximum aantal bezoekers voor alle gebouwen. Toen vorig jaar het resultaat werd gepresenteerd in de raad kwam de dorpsraad in opstand. Er was te weinig rekening gehouden met de leefbaarheid van de bewoners. Een paar veel te drukbezochte evenementen in de zomer en het najaar van 2014, waarop Staatsbosbeheer zich duidelijk had verkeken, zorgden voor nieuw wantrouwen. De belangen van gemeente en Staatsbosbeheer bij de opstelling van het nieuwe bestemmingsplan zouden zwaarder hebben gewogen dan die van het dorp.

‘Huwelijk’

Toch kwam er uiteindelijk iets moois uit voort. Zij aan zij kwamen voorzitter van de dorpsraad en de vertegenwoordiger van Staatsbosbeheer in de voorbespreking van mei jl. in de gemeenteraad hun “voorgenomen huwelijk” aankondigen. De laatste maanden van het proces is door beide partijen keihard gewerkt aan een goede samenwerking, met een gezamenlijk doel voor ogen: een bestemmingsplan waar alle partijen zich in konden vinden, gesteund door een convenant. En hoewel details over de verkeersafwikkeling nog moesten worden uitgewerkt was er bij alle betrokkenen uiteindelijk weer het volste vertrouwen dat ook dit in goede harmonie zou gaan.

Zoektocht naar nieuwe overheid

Als fractie is dit hoe natuurlijk hoe we het graag zien – het liefst zonder valse start vooraf. Radio Kootwijk is qua proces een voorbeeld van de “nieuwe overheid”, zei het met moeite... Meer voeling voor wat er speelt

in de samenleving, en meer bereid naar die informatie in gezamenlijkheid te handelen. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat alle partijen inclusief de gemeenteraad, zich hebben verkeken op de complexiteit van dit bijzondere bestemmingsplan. De zoektocht naar wat het beste is voor iedereen, met de natuur als belangrijkste partij, is ten einde. Over een jaar zal er een evaluatie zijn om te zien of het in de praktijk goed uitpakt.

Ben Bloem, gemeenteraadslid
Hanna Riezebos-van der Veen,
gemeenteraadslid

Zie ook:

<http://www.staatsbosbeheer.nl/natuurgebieden/radio-kootwijk>

ChristenUnie

Bestuur ChristenUnie Apeldoorn

voorzitter:
Bart den Dekker,
[dendekkerchristenunie@
gmail.com](mailto:dendekkerchristenunie@gmail.com),
055-5346331

secretaris:
Thea Buurman, Nieuwe Voor-
weg 5,
7364 AD Lieren,
[bestuur@
apeldoorn.christenunie.nl](mailto:bestuur@apeldoorn.christenunie.nl),
055-5062860

lid: Mark Wallet

Hoe gaat het met zorg in Apeldoorn?

Vragen aan wethouder Blokhuis

1. *Nieuwsuur is verschillende keren in Apeldoorn geweest om opnamen te maken. Hebben ze een goed beeld meegekregen van hoe het bij ons ervoor staat?*

Nieuwsuur wil dit jaar een grote gemeente volgen bij het oppakken van de nieuwe sociale taken, die gemeenten vanaf 1 januari 2015 hebben gekregen. Ze hebben voor Apeldoorn gekozen, omdat de nieuwsrubriek hier eind 2013 is geweest om een reportage te maken over onze voorbereidingen op de nieuwe taken en kennelijk was dat goed bevallen. Bovendien wordt Apeldoorn gezien als een “gemiddelde” gemeente. Best wel grootstedelijke problematiek met veel zorgvragers, maar ook geen gekke uitschieters.

Er zijn uitzendingen geweest over huishoudelijke hulp, begeleiding, de nieuwe uitvoering met facturering, de wijkverpleging en de participatiewet. We krijgen er veel reacties op. Negatieve (zelfs Kamervragen na een uitzending), maar ook veel positieve. Veel mensen vinden het bijzonder dat Apeldoorn zich zo kwetsbaar opstelt en heel Nederland een kijkje in de keuken geeft. Nieuwsuur komt nog langs voor onderwerpen als jeugdzorg en beschermd wonen. Ik vind dat we niet moeten klagen, dat er knap journalistiek werk wordt geleverd. Maar soms vind ik de toon van de uitzendingen wat zuur. Veelzeggend is bijvoorbeeld dat de redactie van Nieuwsuur nog geen uitzending heeft gewijd aan jeugdzorg. De redacteurs hebben wel research gedaan naar wat er gebeurt op het terrein van jeugdzorg. Daarbij hebben ze intensief gesproken met mensen rond ons paradepaardje CJG4kracht, de nieuwe aanpak waarmee veel gezinnen heel snel en goed worden geholpen. We hoorden later van de redactie dat daar “nog niet zoveel in zit”. Ik denk dat ze vonden dat daar te weinig negatiefs was te melden.

2. *Hoe gaat het nu in Apeldoorn met mensen die zorg nodig hebben: merk je dat er mensen tussen wal en schip raken, noodzakelijke zorg missen, financieel in de problemen raken? Moeten we gewoon wennen aan de nieuwe werkelijkheid of loopt het echt fout?*

Voor zover ik het kan overzien gaat het in de praktijk nu redelijk goed. Er zijn bij mijn weten geen ongelukken gebeurd en ik hoop van harte dat dat zo blijft. Voor bestaande cliënten verandert er dit jaar nog niet veel, omdat heel veel mensen een overgangsrecht hebben. Het aantal klachten van mensen die ontevreden zijn en die mij bereiken is nog niet groot; nog geen 40, en het grootste deel daarvan komt rechtstreeks via mij binnen. Mensen weten me dus gelukkig wel te vinden als iets niet goed gaat. Vooral bij huishoudelijke hulp zijn veranderingen groot voor mensen en zeker bij ouderen is er onbegrip en soms wanhoop of boosheid. Het is ook niet niks als je tientallen jaren door de overheid gefinancierde schoonmaakhulp hebt gehad en dan te horen krijgt dat je het voortaan (grotendeels) zelf moet regelen.

Ik heb hierover ook met veel mensen gesproken, en verreweg de meeste mensen vinden het redelijk dat de overheid schoonmaakhulp niet meer betaalt. Overigens blijven we mensen met een laag inkomen financieel steunen. Wat me opvalt, is dat mensen vaak bang zijn voor eenzaamheid, niet voor een vervuild huis. Daarom ben ik blij dat we zoveel ontmoetingsplekken hebben in Apeldoorn, waar iedereen welkom is.

Het is trouwens nog steeds niet duidelijk of we dit jaar uitkomen met het geld voor de nieuwe taken (jeugdzorg, begeleiding, beschermd wonen). Een aantal - ook grotere - aanbieders heeft nu (eind juni!) nog niet of nauwelijks gedeclareerd. Sommige aanbieders geven de cliëntgegevens nog niet door vanwege de privacy. De zorgaanbieders moeten ook nog erg wennen aan het nieuwe systeem. Ik was onlangs bij een ambtenaar, die me liet zien dat een grote aanbieder een declaratie had ingediend bij de gemeente van 2 miljoen euro. De ambtenaar echter was erachter gekomen dat de helft van het bedrag de Wet Langdurige Zorg (Wlz) betreft. Daarvoor is de gemeente niet verantwoordelijk. Achter de schermen zijn we trouwens nog heel hard bezig met ICT en andere technische zaken. Daar hebben cliënten als het goed is geen last van, maar het is al met al een kolossale klus.

Intussen zijn we heel hard bezig met waar het echt om gaat. Mensen helpen, een beweging maken van zware naar lichte zorg, minder individueel en meer collectief, meer uitgaan van wat mensen kunnen (iedereen heeft talenten!) in plaats van wat ze niet kunnen en minder in kokers van vroeger denken, enzovoorts. Een hele mooie klus en ik hoop oprecht dat de mensen om wie het gaat er beter van worden.

Samenwerkingsverbanden

Het eiland Apeldoorn

Een kop in de Stentor deze week: 'Nog teveel kleine eilandjes'. Uit een rapport van de Sociaal Economische Raad (SER) blijkt dat als steden gaan samenwerken, er grote economische winst geboekt kan worden. En de OESO gaf vorig jaar aan dat Nederland meer uit zijn steden kan halen als er meer wordt samengewerkt. Een nationaal stedenbeleid is nodig om de concurrentie met het buitenland aan te kunnen, aldus de SER.

Het bericht riep verbazing op: zit je als gemeente dan in je eentje op een eiland? Het lijkt er niet op. De afgelopen weken kwamen weer allerlei 'verbonden partijen' voorbij in de PMA. De GGD, de OVIJ, de VNOG,

veiligheidsregio
**Noord- en Oost-
Gelderland**

33 verbanden...

De opsomming geeft aan dat een gemeente als Apeldoorn niet 'op een eilandje' leeft. De gemeente Apeldoorn maakt deel uit van 33 samenwerkingsverbanden, zie www.regioatlas.nl. Dit zijn niet allemaal verbonden partijen: niet in elke samenwerking hebben we een bestuurlijk en een financieel belang. Maar toch: Apeldoorn maakt deel uit van een groot aantal netwerken die elkaar allemaal deels wel of niet overlappen. Het ene verband is vaak anders samengesteld dan het andere. De grenzen zijn helaas niet congruent, zoals dat bijvoorbeeld in Twente wel het geval is. De ene keer bepaalt 'Den Haag' dat de samenwerking op die manier moet worden samengesteld, de andere keer wordt een andere samenstelling gekozen. En soms kiezen gemeentes zelf of ze willen meedoen of niet. Als een gemeente dan al een eilandje is, dan is het toch zeker onderdeel van een grote archipel waarbij intensief contact is tussen alle eilanden en eilandjes.

de Stedendriehoek en de Felua. Organisaties waarin meer of minder gemeentes met elkaar samenwerken. Op gebied van gezondheid (GGD), op het gebied van vergunningverlening, toezicht en handhaving en milieu (OVIJ), en op het gebied van veiligheid (VNOG). Naast deze bekende en al langer functionerende samenwerkingen ontwikkelen zich ook nieuwe organisaties: onlangs is besloten om voor de belastinginning te gaan samenwerken: hiervoor wordt een nieuwe verbonden partij opgericht: Tribuut, een samenwerking van Apeldoorn, Epe, Lochem, Voorst en Zutphen. En in maart werd in Omnisport een sociaal akkoord getekend waarmee het Stedenvierkant van start is gegaan: als Arbeidsmarktregio werken Stedendriehoek en Noordwest Veluwe samen (Apeldoorn, Brummen, Deventer, Elburg, Epe, Ermelo, Harderwijk, Lochem, Nunspeet, Olst-Wijhe, Putten, Voorst, Zeewolde, Zutphen) om de werkgelegenheid te versterken.

STEDENDRIEHOEK

Omgevingsdienst
Veluwe IJssel

Het zou goed zijn om te kijken of we binnen de spelregels die er zijn, als raad hier méér grip op zouden kunnen krijgen. Er gaan grote sommen geld in om, als gemeente lopen we risico, én hebben we er belang bij dat al dat samenwerken ook voor de Apeldoornse burger wat oplevert!

Erik Jan Aalbers,
raadslid ChristenUnie

Koers bepalen

Als gemeenteraad hebben we niet veel invloed in zo'n club. Het college zit er veel dichterbij. Vaak zit er een wethouder namens Apeldoorn in een bestuursorgaan, en kan hij op die manier proberen de koers te beïnvloeden. De raad staat meer op afstand: via een zienswijze-brief kan de raad reageren op de jaarstukken of de begroting.

Gelre-IJssel

Leuk bericht op www.christenunie.nl:

Vrij Nederland zomerrapport: Carla Dik winnaar, Carola Schouten derde

ChristenUnie-Kamerlid Carla Dik-Faber is de meest effectieve parlementariër van het afgelopen jaar. Dat concludeert Vrij Nederland in haar jaarlijkse onderzoek naar de beste Tweede Kamerleden. Dik-Faber scoort een 10. Carola Schouten, eveneens Kamerlid voor de ChristenUnie, staat met een 9,7 op de derde plek.

Vrij Nederland hanteert een groot aantal criteria om te bepalen wie het beste Kamerlid is, waaronder het aantal ingediende moties en amendementen, het percentage dat daarvan is aangenomen en het aantal media-optredens.

Over gastvrijheid en draagkracht

Opvang asielzoekers

Wie het nieuws een beetje volgt, weet dat miljoenen mensen op de vlucht zijn voor oorlog en terreur. Veruit de meeste mensen worden opgevangen in de eigen regio. Er verblijven nog heel veel in Syrië, Libanon en Turkije, om me tot het Midden-Oosten te beperken. Het is slechts een minderheid die zich in Europa meldt. Dat zijn overigens nog steeds heel veel vluchtelingen. Het zijn er zoveel, dat velen zich afvragen of wij ze wel kunnen opvangen. Die vraag zouden Jordanië en Libanon zich echter ook kunnen stellen en hun probleem is echt groter.

Omschrijving probleem

Het is bekend dat het in veel landen gevaarlijk is om te leven. In Syrië en Irak woeden burgeroorlogen, Libië is een pure anarchie en Eritrea is een harde dictatuur. Soms kunnen we horen of lezen dat het de schuld is van 'het westen'. We hadden moeten ingrijpen of juist niet. In Libië heeft Europa ingegrepen en het is nu een anarchie. In Syrië heeft het westen het laten worden en het is erger dan ooit. Met Eritrea heeft het westen zich nog nooit bemoeid. Naast deze vluchtelingen uit ellende, zijn er ook velen, uit bijvoorbeeld Ghana, die hier een beter leven zoeken dan ze in hun eigen land denken te kunnen krijgen. Misschien is de belangrijkste reden wel de moderne techniek, waardoor niet alleen wij weten wat er op de Middellandse Zee gebeurt, maar de mensen in Afrika zien hoe wij leven. Begrijpelijk dat zij dat ook willen, maar zeer onrealistisch. Wij zijn absoluut niet in staat al die miljoenen die graag willen komen, hier te ontvangen.

Apeldoorn

Nu hoeven wij het hele probleem niet op te lossen. De actuele situatie is dat het Centraal Opvangorgaan Asielzoekers (COA) de gemeente Apeldoorn heeft gevraagd om een locatie voor ongeveer 700 tot 800 mensen beschikbaar te stellen. Daarop is voorlopig positief gereageerd. Onlangs is het onderzoeksrapport gepresenteerd. Vijf locaties zijn

onderzocht. Er blijven drie mogelijkheden over en het COA en de gemeente Apeldoorn zullen de komende periode de keuze gaan maken. Daarbij zal het COA vooral letten op de bedrijfsvoering: hoe regelen we het zo goed en goedkoop mogelijk. Apeldoorn zal vooral letten op wat in onze gemeente aanvaardbaar is voor de omgeving en wat er in onze wijken mogelijk is.

Afweging

Voor ons als fractie staat niet ter discussie of Apeldoorn moet meedoen aan de opvang van vluchtelingen. Het feit dat wij niet het hele probleem hoeven op te lossen of ook kunnen oplossen, is geen reden om dan maar niets te doen. Gastvrijheid is een christelijke deugd, net als zorg voor wie in nood is. Christus heeft ons opgeroepen die zorg te verlenen. Wij kunnen ons geen ChristenUnie noemen, partij van christenen en dit gebod naast ons neerleggen. Dat neemt niet weg dat ook onze fractie de bezwaren van burgers zorgvuldig wil meewegen. Het kan goed zijn dat niet de eerste voorkeur van het COA (alles op één plaats), maar de draagkracht binnen de gemeente het aantal locaties gaat bepalen. Dat we moeten meedoen met de opvang, staat echter voor ons vast.

Roelof Veen
raadslid

ChristenUnie

Na de Provinciale verkiezingen

Hoe gaat het in de Staten?

Hoe gaat het in de Provinciale Staten? Deze vraag hoor ik vaak sinds de uitslag van de verkiezingen van Provinciale Staten van 18 maart bekend is. Ik ben blij en dankbaar met de mooie plek die ik heb gekregen als vertegenwoordiger van de ChristenUnie in onze Gelderse Staten, mede dankzij veel stemmen van Apeldoornse kiezers.

De eerste belangrijke gebeurtenis en gelijk een bijzonder moment, was installatie met het afleggen van de eed op 26 maart. Ook speciaal was de verkiezing van de leden van de Eerste Kamer twee maanden later, op 26 mei.

En waar gaat het over?

Het gaat over veel geld. De begroting van Gelderland voor 2015 bedraagt ruim 1,2 miljard euro. Dat geld gaat naar openbaar vervoer in de provincie, is bestemd voor de regionale economie, voor de provinciale wegen in Gelderland, naar natuur en landschap, wonen en cultuur, of wordt besteed aan verduurzaming. De spoorovergang bij de Apeldoornse Laan van Osseveld wordt genoemd als knelpunt waarvoor een oplossing moet komen. De provincie heeft de jeugdzorg overgedragen naar de gemeenten, maar kijkt nadrukkelijk of deze transitie goed verloopt. Provinciale Staten denken mee in veel samenwerkingsverbanden, waar

raadslid Erik Jan Aalbers in deze uitgave van FractieNieuws over schrijft (pagina 8).

Namens onze Gelderse ChristenUniefractie neem ik deel aan de commissie Economie, Energie en Milieu (EEM), belangrijke onderwerpen die mij na aan het hard liggen. We hebben een plezierige fractie, een leuk en betrokken team. Ik zit nog midden in de introductiefase en het inwerken in de onderwerpen. In volgende uitgaven hierover meer.

Wie verder geïnteresseerd is, of eens mee wil op de publieke tribune: laat het weten, dan maken we een afspraak.

Janneke Slingerland,
Lid Provinciale Staten Gelderland,
janneke@cabrejouw.nl

ChristenUnie

Lees de blogs van de Apeldoornse
ChristenUniepolitici op
www.apeldoorn.christenunie.nl

Knetterende discussie

Het vuurwerk knalt nog wel even door

Rond de jaarwisseling is er in ons land vaak één discussie net zo sterk aanwezig als de oliebollen met poedersuiker. Een vuurwerk vrij Oud en Nieuw. Waar enkele steden er bewust voor kiezen om gedeeltelijke of volledige vuurwerkvrije gebieden aan te wijzen, zoals Hilversum, zijn er andere gemeenten die die daar helemaal niets in zien. Het vuurwerk is een traditie van het volk, en daar moeten we ons als overheid niet mee bemoeien.

Om de discussie in december al enigszins voor te zijn, heeft de raad in Apeldoorn besloten het debat aan het begin van dit jaar, in een Politieke Markt, alvast in te leiden. Niet alleen moest er gesproken worden over het instellen van vuurwerkvrije zones, ook de beruchte wenslampionnetjes en het knallende karbietschieten waren onderwerpen van discussie.

Voor onze ChristenUniefractie waren de hoge schadeposten en de grote hoeveelheid aan overlastmeldingen genoeg reden om de mogelijkheid tot het instellen van vuurwerkvrije zones open te houden. Daarbij moeten we denken aan locaties als winkelcentra, scholen, verzorgingstehuizen en recreatieparken. Bij de behandeling in de raad bleek echter dat deze inzet niet door elke fractie werd gedeeld. Alleen bij onze collega's van GroenLinks, PvdD, PSA, Gemeentebelangen en de SGP vonden we steun.

Wat betreft de regels omtrent wensballonnen en carbidschieten waren de fracties veel eensgezinder. Zo zijn de wensballonnetjes vanaf de jaarwisseling 2015/2016 definitief verboden, ze vormen immers een te groot gevaar voor daken en beplanting. De regels rondom carbidschieten worden in de APV scherper geformuleerd. Dat wil overigens niet zeggen dat we vanaf nu dit onderwerp links laten liggen. Het

heeft uiteraard nog steeds zin als u overlast of schade door blijft geven aan de gemeente. Bij een stijgende lijn in meldingen kunnen we concluderen dat de ingezette preventie- en handhavingstactiek niet voldoende blijkt te werken. En ach, net zoals we volgend jaar weer oliebollen zullen eten, zal ook deze discussie volgend jaar weer in alle hevigheid los knallen.

Jarin van der Zande,
fractievoorzitter

ChristenUnie
